

М О Т И В И

към присъда № 10/17.06.2022г. по НОХД № 92/2022г. на СлОС

Съдебното производство е образувано по повод на внесения от Окръжна прокуратура гр.С. обвинителен акт п.д. № 7/22г. от 24.02.2022г. против КР. М. Т. от гр.Я. за престъпление по чл.343 ал.3 б.“б“ предл.2 вр.чл.342 ал.1 от НК.

Производството пред СлОС е по реда на глава двадесет и седма от НПК т.е. с проведено съкратено съдебно следствие пред първата инстанция.

В с.з. представителят на Окръжната прокуратура заявява, че поддържа обвинението против подсъдимия КР. М. Т. така както същото е било повдигнато и предявено с обвинителния акт. Намира, че същото е доказано по несъмнен начин от събраните по делото доказателства /които подкрепят и направеното от подсъдимия самопризнание/ и настоява подсъдимия К.Т. да бъде признат за виновен по него и съответно осъден. Предлага на подсъдимия К.Т. да бъде наложено наказание при условията на чл.58а ал.1 от НК /с оглед на разпоредбата на чл.373 ал.2 от НПК/, като съответно да му бъде определено наказание при отчитане на наличните предимно отегчаващи отговорността му обстоятелства т.е. в размер над средния предвиден в закона, а именно тринадесет години лишаване от свобода, което да бъде редуцирано с една трета. С оглед наличните по делото отегчаващи отговорността обстоятелства свързани с факта, че подсъдимият е системен нарушител на правилата за движение и че вече е осъждан за причиняване на смърт при управление на МПС, се обосновава извод за завишена обществена опасност на дееца, както и за наличие у него на чувство за безнаказаност. В тази връзка прокурорът настоява наложеното на подсъдимия К.Т. наказание лишаване от свобода /след редуцията по чл.58а ал.1 от НК/ да бъде търпяно ефективно т.е. при първоначален общ режим. Предлага подсъдимият да бъде лишен от право да управлява МПС за срок не по-малък от десет години, като бъде времето, през което той е бил лишен от възможността на упражнява това право по реда на чл.69а от НПК, считано от 17.01.2020г.

В настоящото наказателно производство в качеството на частни обвинители по тяхно искане бяха конституиране пострадалите З. Г. Б. /живяла на съпругески начала с постр. Н.В. Х. и майка на детето му/; В. Н. ХР. /син на постр. Н.В. Х./, чрез неговата майка и законен представител З. Г. Б.; Т. ИЛ. Н. /сестра на постр. М.И.Т./; Л.. ИВ. ОГН. /живяла на съпругески начала с постр. М.И.Т. и майка на детето му/; В. Л.. ОГН. /В. М.а Т./ - дъщеря на постр. М.И.Т., чрез нейната майка и законен представител Л.. ИВ. ОГН.; Я.. В. ХР. /дъщеря на постр. В.М. Х./; С. Я.. ХР. /внучка на постр. В.М. Х./; З. Я.. ХР. /внучка на постр. В.М. Х./, чрез нейната майка и законен представител Я.. В. ХР.; Д. Я.. ХР. /внук на постр. В.М. Х./, чрез неговата майка и законен представител Я.. В. ХР.; М. Я.. ХР. /внучка на постр. В.М. Х./, чрез нейната майка и законен представител Я.. В. ХР.; АС. Я.. ХР. /внук на постр. В.М. Х./, чрез неговата майка и законен представител Я.. В. ХР.; АНК. В. ХР. /дъщеря на постр. В.М. Х./; КР. М. ХР. /брат на постр. В.М. Х./ ; ИВ. М. ХР. /брат на постр. В.М. Х./; Н. М. ХР. /брат на постр. В.М. Х./.

Съдът отказа на конституиране в качеството на частен обвинител лицето Т.А.М. поради липса на доказателства /непредставени такива/, удостоверяващи качеството му на пострадал респ. връзката му с някой от тримата почитали в резултат на ПТП.

Пострадалите СТ. ИЛ. СТ. /брат на постр. М.И.Т./ и М. В. ХР. /дъщеря на постр. В.М. Х./, редовно призовани, не се явиха /лично или чрез представител/ в разпоредително респ. в съдебно заседание, проведено по реда на глава 27-ма от НПК и от тяхно име не постъпи в срока по чл.77 ал.3 респ. чл.85 ал.3 от НПК искане за конституиране като

частни обвинители и/или граждански ищци.

Пострадалата ХР. В. С. /майка на постр. Н.В. Х./не беше открита на постоянния ѝ и настоящ адрес, поради което и на основание разпоредбите на чл.247в ал.3 респ. на чл.271 ал.5 от НПК, делото беше разгледано в нейно отсъствие.

По отношение на пострадалите Я.. М. ХР. /сестра на постр. В.М. Х./ и В. М. ХР. /брат на постр. В.М. Х./ се установи, че са починали.

Повереникът на частните обвинители З. Г. Б. и В. Н. ХР., чрез неговата майка и законен представител З. Г. Б. в изрична писмена молба настоява подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение и да му бъде наложено наказание лишаване от свобода в размер над средния предвиден за този вид престъпления, както и наказание лишаване от право да управлява МПС за максимално продължителен срок.

Повереникът на частния обвинител Т. ИЛ. Н. в с.з. настоява подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение и да му бъде наложено справедливо наказание. Не претендира присъждане на направените разноски за адвокатски хонорар.

Повереникът на частните обвинители Л.. ИВ. ОГН. и В. Л.. ОГН. /В. М.а Т./, чрез нейната майка и законен представител Л.. ИВ. ОГН. в с.з. обосновава теза за изключително висока степен на обществена опасност на деянието и дееца, за форма на вина граничеща с евентуален умисъл и поради това настоява подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение и да му бъдат наложени предвидените в закона наказания в максимален размер.

Повереникът на частните обвинители Я.. В. ХР., С. Я.. ХР., З. Я.. ХР., чрез нейната майка и законен представител Я.. В. ХР., Д. Я.. ХР., чрез неговата майка и законен представител Я.. В. ХР., М. Я.. ХР., чрез нейната майка и законен представител Я.. В. ХР., АС. Я.. ХР., чрез неговата майка и законен представител Я.. В. ХР. и АНК. В. ХР. в изрична писмена молба настоява подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение и да му бъдат наложени наказания лишаване от свобода лишаване от право да управлява МПС в размер около и над средния предвиден за този вид престъпления. Претендират се направените разноски за адвокатски хонорари.

Повереникът на частните обвинители КР. М. ХР., ИВ. М. ХР. и Н. М. ХР. в с.з. настоява подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение и да му бъдат наложени наказанията по вид и размер претендирани от представителя на държавното обвинение. Претендират се направените разноски за адвокатски хонорар.

Частните обвинители КР. М. ХР. и Н. М. ХР. лично поддържан становището и исканията на повереника си.

Подсъдимият КР. М. Т., лично и чрез упълномощените си защитници, в с.з. не оспорва обвинението. Доколкото производството по делото протече по реда на Глава 27-ма от НПК, подсъдимият прави признание по реда на чл.371 т.2 от НПК т.е. признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразява съгласие да не се събират доказателства за тези факти. Заявява, че не е искал да стане произшествието респ. резултата от него и се изразява съжаление за случилото се. Твърди, че самите пострадали с поведението си в управлението от него автомобил са му пречели и са настоявали да премине през ж.п. прелеза. Настоява за наказание в минимален размер. Основната теза на защитата на подсъдимия е свързана с обосноваване на необходимостта на подсъдимия да бъде наложено наказание при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства т.е. в размер близо до минималния предвиден в закона, което да бъде намалено по реда на чл.58а ал.1 от НК с една трета. Във връзка с последното се навеждат доводи свързани с отношението на подсъдимия към деянието му и резултата от него, както и касаещи поведението на част от лицата, пътуващи в автомобила. По отношение на последното се обосновава теза, че те са допринесли за възникването на ПТП и това следва да бъде отчетено при определянето на

размера на наказанието. Същевременно се оспорват претенциите на държавното и частното обвинение относно размера на наказанието, което следва да бъде наложено на подсъдимия.

От извършения внимателен анализ на събраните и проверени в хода на проведеното съдебно следствие писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, преценени по отделно и в съвкупността си, С.ският окръжен съд приема за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият КР. М. Т. е роден на *****г. в гр.Я.. Има постоянен адрес в гр.Я., ул. „П.“ № 231, но към датата на постановяване на присъдата изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – Б.. Български гражданин е. Има завършено основно образование. Не е женен. Не работи. Осъждан е както следва:

- с присъда № 96/16.03.1995г. по нохд № 492/1994г. на РС – Я., в сила от 30.03.1995г., за деяние по чл.195 ал.1 т.3, 4 и 5 вр.чл.26 ал.1 от НК, извършено в периода м.октомври – м.декември 1993г. – на две години лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено на основание чл.66 ал.,1 от НК за изпитателен срок от четири години;

- с определение № 592/22.06.2009г. по нохд № 892/2009г. на РС – Я., в сила от 22.06.2009г., за деяние по чл.316 вр.чл.308 ал.2 вр.алл.1 вр.чл.55 ал.1 т.2 от НК, извършено на 26.05.2008г. – на наказание пробация включващо следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от една година с периодичност два пъти седмично; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година и безвъзмезден труд в полза на обществото 100 часа годишно за срок от една година;

- с определение № 107/07.06.2012г. по нохд № 596/2012г., в сила от 07.06.2012г., за деяние по чл.343а ал.1 б.„а“ пр.2 вр.чл.343 ал.1 б.„б“ вр.чл.342 ал.1 от НК, извършено на 02.12.2011г. – на наказание пробация включващо следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от една година и шест месеца с периодичност два пъти седмично; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година и шест месеца и безвъзмезден труд в полза на обществото 200 часа годишно за срок от една година, както и на лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца;

- с определение № 6/10.01.2013г. по нохд № 1412/2012г. на Районен съд – Я., в сила от 10.01.2013г., за деяние по чл.343в ал.1 от НК, извършено на 10.10.2012г. – на десет месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено на основание чл.66 ал.1 от НК за изпитателен срок от три години, както и на лишаване от право да управлява МПС за срок от десет месеца;

- със споразумение от 12.09.2013г- по нохд № 1561/2013г. на Районен съд – С., в сила от 30.09.2013г., за деяние по чл.234 ал.1 вр.чл.55 ал.1 т.1 от НК, извършено на 10.09.2013г. – на шест месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип, като на основание чл.68 ал.1 от НК е приведено в изпълнение наказанието по нохд № 1412/2012г. на Районен съд – Я. – десет месеца лишаване от свобода, което да се търпи при първоначален общ режим в затворническо общежитие от открит тип. Наказанието е изтърпяно на 24.01.2015г. с помощта на един месец и два дни от работа.

С присъда № 42/05.06.2020г. постановена по нохд № 84/2020г. на Окръжен съд – Я., в сила от 03.10.2020г., подс. К.Т. е осъден за деяние по чл.343 ал.1 б.„в“ вр.чл.342 ал.1 вр.чл.54 и чл.58а ал.1 от НК, извършено на 11.04.2019г. – на две години лишаване от свобода при първоначален общ режим, както и на лишаване от право да управлява МПС за срок от три години.

Подс. К.Т. е правоспособен водач на МПС. Видно от приложената към делото справка за нарушител/водач от сектор „Пътна полиция" при ОД на МВР - С., подсъдимият

е придобил първа категория „В" през 2010г., откогато датира и първото /и единствено към датата на произшествието/ му издадено СУМПС № 280543840 от 16.11.2010г., валидно до 05.11.2020 г. Впоследствие, по съответния за това ред, спрямо подс. К.Т. са били предприети действия по отнемане на издаденото СУМПС /преди миграция на 21.06.2012г./; възстановяване на отнето СУМПС на 12.02.2016г.; отнемане на СУМПС посредством Акт № Г608040 от 10.11.2016г., издаден от ОД на МВР - Я. на 10.11.2016г.; възстановяване на отнето СУМПС на 14.11.2016г., като свидетелството е било върнато след платени глоби, а на 18.09.2019г. е налице и служебно възстановяване на контролни точки - 12, след 2 години без наказания по смисъла на ЗДвП и ППЗДвП. Към датата на изготвяне на справката - 16.01.2020г., подсъдимият Т. бил правоспособен водач с валидно СУМПС № 280543840/16.11.2010г. с правоспособност за категории „В АМ", 39 контролни точки и статус на издаденото СУМПС - „Валиден", както и контролен талон № 3912270 към СУМПС.

По отношение на подс. К.Т. за периода от 2011г. до 2020г. са били съставени общо 36 бр. фиша, за периода от 2011г. до 2018г. - 11 бр. актове за установяване на административни нарушения и за същия период - 8 бр. наказателни постановления за различни нарушения по ЗДвП. Спрямо него са били издадени и 3 бр. ЗППАМ - със санкционни разпоредби по чл.171 т.1 и т.2 от ЗДвП.

С определение № 107/07.06.2012г. по нохд №596/2012г. на Районен съд - Я. за деяние по чл.343а ал.1 б."а" предл.2 вр.чл.343 ал.1 б."б", вр. чл.342 ал.1 от НК подсъдимият Т. е бил лишен от право да управлява МПС за 6 месеца, а с определение № 6/10.01.2013г. по нохд № 1412/2012г. на Районен съд - Я. за деяние по чл.343в ал.1 от НК е бил лишен от право да управлява МПС за срок от 10 месеца.

С постановление изх.№ 73/20 г. от 17.01.2020г. на Окръжна прокуратура - С., на основание чл.69а ал.1 и ал.2 от НПК, е постановено временно отнемане на СУМПС с № 280543840 от 05.11.2010 г., издадено от ОД на МВР - Я. на подс. К.Т..

На 09.01.2020г. в късните следобедни часове, подсъдимият Т. потеглил от гр.Я. за с.С., общ.С. с управлявания от него автомобил Фолксваген Шаран с рег.№ К ***** АТ. В автомобила с него пътували като пътници свид. А.А. /на предна дясна седалка до водача/ и пострадалите В.М. Х. /на задната седалка вдясно т.е. зад свид. Алексиев/, Н.В. Х. /на задната седалка вляво т.е. зад водача подс. Т./ и М.И.Т. /на задната седалка по средата т.е. между другите двама пострадали/. Целта на пътуването от гр.Я. до с.С., общ. С. била да се осъществи среща с познати на пътуващите с оглед уговорка за последваща работа в Италия и уточняване времето на заминаване.

Пътуването преминало през с.Желю войвода, общ.С., като подс. К.Т. решил да мине през ж.п. прелеза, намиращ се в селото. Барьерите на ж.п. прелеза в с.Желю войвода били спуснати, но въпреки това подс. К.Т. ускорил управлявания от него автомобил и преминал покрай тях в спуснатото им състояние, макар че в далечината всички забелязали приближаващ влак.

След като пристигнали в с.С., общ.С., пътниците от управлявания от подсъдимия Т. лек автомобил осъществили необходимите срещи за уточнение на бъдещото им заминаване за работа в Италия и всички решили да се прибират обратно към гр. Я., като престояли в селото около 40-50 минути. Никой от пътниците вкл. и водачът подс. К.Т., преди отпътуването от гр.Я., по време на престоя в с.С., общ.С. и непосредствено след потеглянето обратно към гр.Я., не бил употребил алкохол или наркотични вещества.

Подсъдимият Т. с управлявания от него автомобил потеглил по път III-5305, по който се били придвижили преди това от гр.Я. до с.С., като това станало вече в тъмната част на денонощието - около 19.00-19.30 часа. Времето било сухо, асфалтовата пътна настилка - също. Всички пътуващи в автомобила били разположени по същия начин,

както при пътуването си преди това от гр.Я. до с.С. общ.С., като никой от тях не бил с поставен предпазен колан.

При приближаване на ж.п. прелеза на с.Желю войвода в посока от север на юг към центъра на селото подс. К.Т. намалил скоростта на автомобила до около 20 км/ч. Управляваният от обвиняемия автомобил достигнал до нивото на сигнализирания с пътни знаци, със спусната електрическа бариера, с включен звуков и светлинен сигнал, ж.п. прелез, като не спрял респ. не привел в покой автомобила, а продължил движението си, навлизайки в зоната на ж.п. прелеза, като преди това направил само маневра, с която изнесъл автомобила в лявото платно на пътя, тъй като бариерата заемала само дясното платно.

По същото време влак № 80144 на „БДЖ ПП“ ЕООД, обслужван от локомотив № 44-185 с локомотивен машинист - свид. Ц.Д. и помощник-локомотивен машинист свид. К.Р. - служители на Локомотивно депо - София, който потеглил в 19.54 часа от гара Желю войвода в посока гара С., приближавал към ж.п. прелеза на с.Желю войвода. Свидетелите Д. и Русев притежавали необходимата квалификация, правоспособност, професионален опит и стаж за управление на влаковата композиция.

При приближаване към ж.п. прелеза на влаковата композиция, състояща се от локомотива и два вагона, машинистът – свид. Д. подал звуков сигнал „Внимание“, но забелязал, че отдясно по посока на движение на влака се приближавал управлявания от подс. К.Т. лек автомобил Фолксваген Шаран, който вече навлизал в сервитута на прелеза.

Автоматичните бариери на прелеза били спуснати и от двете страни, той бил обозначен с пътни знаци и светлинна сигнализация, добре осветен, но въпреки това подсъдимият Т. решил да рискува и да премине през прелеза непосредствено преди влаковата композиция.

Виждайки, че автомобилът продължава своето движение свид. Д. отново подал звуков сигнал „Внимание“ и привел влаковата спирачка в режим „Бързо спиране“ /екстремно/. По същото време подс. К.Т. направил опит да премине през прелеза и преди влака, но последвал удар между челната лява част на локомотива и задната странична лява част на лекия автомобил.

Скоростта на движение на влаковата композиция преди настъпване на произшествието била около 79 км/ч и не е надвишавала максимално разрешената за конкретния ж.п. участък.

Скоростта на автомобила, управляван от подс. К.Т. била около 20 км/ч непосредствено преди настъпване на ПТП, като автомобилът не е преустановил движението си, въпреки наличието на изправна и включена светлинна и звукова сигнализация, спусната електрическа бариера и сигнализация на пътя с пътни знаци, указващи приближаването на охраняем ж.п. прелез, навлизайки с тази скорост в сервитута на прелеза. По този начин и въпреки, че е възприел опасността от удар между управляваната от него влакова композиция на около 44 м от мястото на възникването му, свид. Д. не е имал техническа възможност да предотврати произшествието, тъй като при установената скорост на движение - около 79 км/ч, съгласно заключението на автотехническата експертиза по делото, опасната зона, при която влакът би могъл да преустанови движението си, е около 156 м, която е по-голяма от зоната, в която свидс. Д. е имал видимост към навлизания на прелеза лек автомобил - около 44 м.

В резултат на настъпилния удар между влака и лекия автомобил, последният претърпял множество деформации в лявата странична част, обхващаща задната лява врата, задния ляв панел, счупване на задното ляво стъкло и др. деформации по автомобила, а локомотива на влака получил незначителни и леки деформации вследствие на удара.

В резултат на удара, от автомобила изпаднали пострадалите Н.Х., В.Х. и М.Т. както и подс. К.Т., а в автомобила останал единствено свид. А.А..

В резултат на настъпилото произшествие на мястото на същото починал пострадалия Н.В. Х., като останалите четирима - подс. К.Т., постр. В.Х., постр. М.Т. и свид. А.А. били откарани с отзовалите се на мястото на произшествие екипи на ЦСМП при МБАЛ "Д-р Ив. Селимински" - С. в болничното заведение.

На следващия ден – 10.01.2020г. вследствие на получените травми в болничното заведение починал постр. М.И.Т., а на четвъртия ден след произшествието – 13.01.2020г. починал и постр. В.М. Х..

Водачът на автомобила - подс. К.Т. вследствие на произшествието получил сравнително леки наранявания и след няколко дни престой в болничното заведение бил изписан.

Свид. А.А. получил повърхностни наранявания, които позволили на същия ден да напусне болницата по собствено желание.

На мястото на произшествието пристигнали служители от РУ на МВР - С., ЦСМП при МБАЛ "Д-р Ив. Селимински" - С., служители от компетентните ж.п. служби.

Бил извършен оглед на местопроизшествие в присъствието и на автоексперт и вещо лице съдебен лекар, за което бил съставен протокол за оглед на пътнотранспортно произшествие от 09.01.2020г. и започнало досъдебно производство по случа за престъпление по чл.343 ал.1 б."в" от НК.

На самото местопроизшествие свидетелите М.В. и И.И. - младши автоконтрольори в сектор „ПП“ при ОД на МВР - С. подложили на тест с техническо средство „Дрегер“ машиниста и помощник-машиниста на влака – свидетелите Ц.Д. и К.Р., като пробите им били отрицателни.

Според заключението на изготвената съдебномедицинска експертиза на труп № 8/20г. за изясняване на обстоятелствата, касаещи вида и степента на получените от постр. Н.В. Х. на 20 години от гр. Я., травматични увреждания и причината за настъпилата смърт на същия, смъртта на този пострадал е настъпила вследствие на:

Железопътна травма - травма вътре в лекия автомобил, като пътник, който се возел на задната седалка, вследствие блъскане на лекия автомобил от движещ се бърз влак отляво отстрани и отзад, при което лекият автомобил, в който се е возел пострадалият е получил тежки деформации и хлътване в ляво към тялото на пострадалия, при което тялото на пострадалия е било силно притиснато от деформиралите се части на автомобила, изпаднал от автомобила, при което пострадалият е получил тежка несъвместима с живота съчетана травма, с обхващане на главата, гръдния кош и корема, както и органите разположени в областта на гръдната и коремната кухина и тежки травми в областта на крайниците.

Установени са били множествени счупвания на черепните кости, изграждащи левите тилно-слепоочни и теменно-челни области на главата, както и счупване на задната черепномозъчна ямка, както и множество охлузвания, натъртвания и наранявания на меките тъкани в областта на мозъчния и лицевия череп. Установени са били и: масивна разкъсно-контузна рана в областта на лявата челнотеменно-слепоочна област на главата, наличие на разкъсно-контузни и охлузни рани в областта на лицето и другите части на главата, наличие и на други по-малки охлузвания и наранявания, както и кръвонасядания в областта на лицето и главата. Установени са били и масивни кръвонасядания в областта на меките черепни покривки в лявата слепоочна, челна и теменна област на главата и умерено изразени субарохноидални кръвоизливи по изпъкналите повърхности на двете големи мозъчни хемисфери, непосредствено в челните области на хемисферите. Налице са

били и множествени контузионни огнища на мозъка, разположени в областта на предните и базалните участъци на челните дялове на двете големи мозъчни хемисфери, както и в тилните области на същите, като в дълбочина обхващащи коровия слой, както и бялото мозъчно вещество. Установено е било наличието на тежък оток на мозъка и меките мозъчни обвивки с вклиняване на малкомозъчните тонзили в големия тилен отвор и наличие на кървав ликвор в ликворните пътища.

Гръдната травма се изразявала в наличието на множество разкъсно-контузни рани в областта на лявата странична повърхност на гръдния кош с множествени счупвания на левите ребра и единични счупвания на десните, като в ляво са били установени счупвания на всичките ребра, а в дясно са счупени средните ребра, като около местата на счупванията на ребрата са били установени масивни кръвонасядания. Вляво острите краища на ребрата са причинили на постр. Х. натъртвания и разкъсвания на меките тъкани и белодробния паренхим. Установена е била контузия и на рехавите тъкани в областта на средостението (медиастинума). Такива кръвонасядания са били установени и в областта на левия паранефриум (околността около бъбрека), като левият бъбрек се е намерил контузен.

Установено е била и тежка механична травма на задната повърхност на сърцето, като разкъсванията обхващали цялата дебелина на сърдечните кухини. В гръдната кухина е било установено наличието на около 1 л кръв и кръвни съсиреци.

Коремната травма се изразявала в масивното разкъсване на слезката и черния дроб и размачквания на паренхимата им отляво и отдясно, наличие на около 1 л кръв в коремната кухина и наличието на натъртвания на мезентериума и мезоколона.

Установено е било и тежко счупване на костите на левия долен крайник в областта на бедрото и колянната става, с охлузвания, кръвонасядания и разкъсно-контузни наранявания в областта на лявата колянна става, както и в областта на дясната колянна става и останалите области на горните и долните крайници. Установени са данни за остра следкръвоизливна анемия, с анемия на кожата, лигавиците и вътрешните органи.

Експертът е посочил, че причината за настъпването на смъртта е тежката съчетана травма с обхващане на главата, гръдния кош, корема и крайниците и остро шоково състояние, в което е изпаднал пострадалият непосредствено след железопътната травма, както и коматозното състояние, в което е изпаднал вследствие тежката черепно-мозъчна травма. Шоковото състояние се дължи на съчетаната травма - травмата на главата, гръдния кош, корема и крайниците, а комата се дължала на получената тежка черепно-мозъчна травма. Настъпването на смъртта е в пряка и непосредствена връзка с получените травматични увреждания при възникналата железопътна травма и настъпилите усложнения в тази връзка.

В заключение експертът посочва, че описаните травматични увреждания са били получени вследствие действието на механичен фактор и са получени по механизма на удряне с твърди тъпи и тъпоръбести предмети по травмираните области на тялото на пострадалия, както и притискането на тези области на тялото на пострадалия между такива предмети. Локализацията на уврежданията сочела, че пострадалият е бил блъснат от лявата странична повърхност на тялото му. Уврежданията не се дължали на директен удар с влака по травмираните области на тялото, а вследствие блъскане на лекия автомобил, в който се возел пострадалия и удряне на травмираните области на тялото и тяхното притискане от деформиралите се части на блъснатия лек автомобил.

Описаните охлузвания са били причинени приживе, което било видно от описаните охлузвания, кръвонасядания и кръвоизливи, за настъпването на които е била необходима функционираща сърдечно-съдова дейност. Всички увреждания са били причинени в купето на катастрофиралия лек автомобил и незначителна част от тях са

причинени при изпадането на пострадалия от автомобила.

Според заключението на изготвената съдебномедицинска експертиза на труп № 9/20г. за изясняване на обстоятелствата, касаещи вида и степента на получените от постр. М.И.Т. на 47 години от гр.Я., травматични увреждания и причината за настъпилата смърт на на същия, смъртта на този пострадал е настъпила вследствие на:

Железопътна травма - травма вътре в лекия автомобил, като пътник, който се возел на задната седалка, вследствие блъскане на лекия автомобил от движещ се бърз влак отляво отстрани и отзад, при което лекият автомобил, в който се е возел пострадалият е получил тежки деформации и хлътване в ляво към тялото на пострадалия, при което тялото на пострадалия е било силно притиснато от деформиралите се части на автомобила, изпаднал е от автомобила, при което е получил тежка несъвместима с живота съчетана травма, с обхващане на главата, гръдния кош и корема, както и органите разположени в областта на гръдната и коремната кухина. Установени са били две масивни разкъсно-контузни рани в областта на челото, които са били защити в спешно отделение. Установени са били и масивни кръвоизливи и кръвонасядания под меките черепни покривки в челнотемненните области на главата. Налице са били и умерено изразени периорбитални хематоми, предимно в областта на дясната очница, както и умерено изразени субарахноидални кръвоизливи по изпъкналите повърхности на двете големи мозъчни хемисфери, непосредствено в челните и темненните области на хемисферите. На тези места са били установени повърхностни контузионни огнища с обхващане на коровия слой на мозъчните хемисфери. Установен е бил и тежък оток на мозъка и меките мозъчни обвивки с вклиняване на малкомозъчните тонзили в големия тилен отвор и наличие на кървав ликвор в ликворните пътища.

Гръдната травма се изразявала в наличието на множествени счупвания на левите ребра и единични счупвания на десните предимно по задните им повърхности, като в ляво се били установени счупвания на всичките ребра, а в дясно са счупени горните ребра, като около местата на счупванията на ребрата са били установени масивни кръвонасядания. Вляво острите краища на ребрата са причинили натъртвания и разкъсвания на меките тъкани и белодробния паренхим, както и на сърцето на пострадалия. Установена е била контузия и на рехавите тъкани в областта на средостението (медиастинума). Такива кръвонасядания са били установени и в областта на левия паранефриум (околността около бъбрека), като левият бъбрек е бил установен като контузен при извършената аутопсия.

Експертът е установил и тежка механична травма на сърцето с разкъсвания в областта на предната и задната стена на лявата камера на сърцето с изпълване с кръв на перикардната торбичка. В гръдната кухина е било установено наличието на около 1 л кръв и кръвни съсиреци.

Коремната травма се изразявала в разкъсването на черния дроб отляво и наличие на около 1 л кръв в коремната кухина и наличието на натъртвания на мезентериума и мезоколона. Разкъсана е била и задната повърхност на левия бъбрек.

Установени са данни за остра следкръвоизливна анемия, с анемия на кожата, лигавиците и вътрешните органи.

Причината за настъпването на смъртта според експерта е тежката съчетана травма с обхващане на главата, гръдния кош и корема и острото шоково състояние, в което е изпаднал пострадалият непосредствено след железопътната травма, както и коматозното състояние, в което е изпаднал вследствие тежката черепно-мозъчна травма. Шоковото състояние се дължало на съчетаната травма - травмата на главата, гръдния кош и корема, а комата се дължала на получената черепно-мозъчна травма. Настъпването на смъртта е в пряка и непосредствена връзка с получените травматични увреждания при възникналата железопътна травма и настъпилите усложнения в тази връзка.

Описаните травматични увреждания са получени вследствие действието на механичен фактор и са били получени по механизма на удряне с твърди тъпи и тъпоръбести предмети по травмираните области на тялото на пострадалия, както и притискането на тези области на тялото на пострадалия между такива предмети. Локализацията на уврежданията сочела, че пострадалият е бил блъснат от лявата странична повърхност на тялото му. Уврежданията не се дължали на директен удар с влака по травмираните области на тялото, а вследствие блъскане на лекия автомобил, в който се возел пострадалият и удряне на травмираните области на тялото и тяхното притискане от деформиралите се части на блъснатия лек автомобил.

Описаните увреждания са били причинени приживе, което било видно от описаните охлузвания, кръвонасядания и кръвоизливи, за настъпването на които е била необходима функционираща сърдечно-съдова дейност. Всички увреждания са били причинени в купето на катастрофирания лек автомобил и незначителна част от тях са причинени при изпадането на пострадалия от автомобила.

Според заключението на изготвената съдебномедицинска експертиза на труп № 14/20г. за изясняване на обстоятелствата, касаещи вида и степента на получените от постр. В.М. Х. на 57 години от гр.Я., травматични увреждания и причината за настъпилата смърт на на същия, смъртта на този пострадал е настъпила вследствие на:

Железопътна травма - травма вътре в лекия автомобил, като пътник, вследствие блъскане на лекия автомобил от движещ се бърз влак отляво отстрани и отзад, при което лекият автомобил, в който се возел пострадалият е получил тежки деформации, при които тялото на пострадалия е било силно притиснато от деформиралите се части на автомобила, изпаднал от автомобила, при което е получил тежка съчетана травма, с обхващане на главата, гръдния кош, гръбначния стълб и гръбначния мозък. Непосредствено след произшествието пострадалият е изпаднал в тежко шоково състояние и е бил закаран със санитарен автомобил в спешно отделение. Въпреки терапевтичните домогвания на лекарските екипи, състоянието на пострадалия продължило да се влошава и на 13.01.2020 г., т.е. на четвъртия ден от приемането му, пострадалият е починал, като смъртта му е била регистрирана в 15.03 часа.

Експертът е посочил, че под меките черепни покривки в челните и теменните области на главата са били установени масивни хематоми със синкав цвят. Тъканите били оточни. Черепните кости били установени като здрави. Експертът е установил и умерено изразени субарахноидални кръвоизливи (кръвоизливи под меките мозъчни обвивки) в челните и теменните области на главата, като на тези места на срез са били установени умерено изразени контузионни огнища, тежък оток на мозъка и меките мозъчни обвивки с вклиняване на малкомозъчните тонзили и ствола в големия тилен отвор.

Гръдната травма се изразявала в наличието на множествени счупвания на десните ребра и единични счупвания на левите предимно по задните им повърхности, като вдясно са били установени счупвания на всичките ребра на пострадалия, а вляво са били счупени горните ребра, като около местата на счупванията на ребрата са били установени масивни кръвонасядания. Вдясно острите краища на ребрата са причинили натъртвания и разкъсвания на меките тъкани в белодробния паренхим. Установени са били и контузии и на рехавите тъкани в областта на средостението (медиастинума), кръвонасядания и в областта на левия паранефриум (околността около бъбрека), като левият бъбрек е бил намерен контузен.

Налице е била тежкостепенна травма на гръбначния стълб и гръбначния мозък с масивни счупвания на гръбначния стълб, като в шийния сегмент на гръбначния стълб са били установени счупвания в областта на 4-ти, 5-ти и 6-ти шийни прешлени с натъртвания на гръбначния мозък на тези равнища и счупване на 8-мия гръден прешлен. Установени са били и данни за счупване на първия поясен прешлен с образуване на

костни фрагменти, някои от които са проникнали в гръбначномозъчния канал и са притиснали гръбначния мозък с контузия на гръбначния мозък на това равнище и към гръдния сегмент.

Причината за настъпването на смъртта според експерта е тежката съчетана травма с обхващане на главата, гръдния кош, гръбначния стълб и гръбначния мозък и острото тежко шоково състояние, в което е изпаднал пострадалия непосредствено след железопътната травма. Шокото състояние се дължало на съчетаната травма - травматизацията на главата, гръдния кош и корема. Настъпването на смъртта е в пряка и непосредствена връзка според експерта с получените травматични увреждания при възникналата железопътна травма и настъпилите усложнения в тази връзка.

Описаните травматични увреждания са били получени вследствие действието на механичен фактор и по механизма на удяне с твърди тъпи и тъпоръбести предмети по травмираните области на тялото на пострадалия, както и притискането на тези области на тялото на пострадалия между такива предмети. Локализацията на уврежданията сочи, че пострадалият е бил блъснат от лявата странична повърхност на тялото му и е бил притиснат към дясната половина на автомобила. Уврежданията не се дължали на директен удар с влака по травмираните области на тялото, а вследствие блъскане на лекия автомобил, в който се е возел пострадалия и удяне на травмираните области на тялото и тяхното притискане от деформиралите се части на блъснатия лек автомобил.

Описаните увреждания са били причинени приживе, което било видно от описаните охлузвания, кръвонасядания и кръвоизливи, за настъпването на които била необходима функционираща сърдечно-съдова дейност. Всички тези увреждания са били причинени в купето на катастрофиралия лек автомобил.

От заключението на изготвената съдебно-автотехническа експертиза, се установявало следното:

1. Скоростта на влаковата композиция преди пътнотранспортното произшествие е била около 79 км/ч. Скоростта на влаковата композиция не е надвишавала максимално разрешената за участъка.

2. Опасната зона за спиране при скорост от около 79 км/ч е била около 156 метра.

3. Скоростта на движение на автомобила преди пътнотранспортното произшествие е била около 20 км/ч.

4. Ж.п. прелезът е бил сигнализиран с пътни знаци, електрическа бариера, светлинна и звукова сигнализация. Сигнализациите на ж.п. прелеза към момента на настъпване на пътнотранспортното произшествие са били изправно състояние.

5. Водачът на автомобила не е спрял преди пресичане на жп прелеза. С действията си водачът на автомобила е допуснал навлизане на автомобила в опасната зона за спиране на влаковата композиция.

6. В момента на навлизане на автомобила с пресичане на релсовия път електрическите бариери са били спуснати и при забрана за преминаване на превозни средства.

7. Водачът на автомобила е имал техническата възможност да намали скоростта на достатъчно голямо разстояние и предотврати пътнотранспортно произшествие чрез спиране преди да премине покрай спуснатите бариери.

8. Машинистът е възприел опасността от удар на разстояние около 44 м от мястото на удара, като е нямал техническата възможност да предотврати пътнотранспортното произшествие.

9. Техническата причина, довела до настъпването на пътнотранспортното

произшествие според експерта е навлизането на лекия автомобил в опасната зона за спиране на влаковата композиция. Технически правилно е водачът на автомобила да предприеме намаляване на скоростта на движение и предприеме спиране преди спуснатите бариери, както и да пропусне влаковата композиция, а след това предприеме пресичането на прелеза.

Видно от протокол № 7/10.01.2020г. за химическа експертиза за химическо определение концентрацията на алкохол и/или употреба на наркотични вещества или техни анализи, извършено от експерт химик при НТЛ ОД на МВР - С. - в изпратените за изследване проби кръв, взети от лицето В.М. Х. не се е доказало наличие на етилов алкохол в кръвта.

Видно от протокол № 08/10.01.2020г. за химическа експертиза за химическо определение концентрацията на алкохол и/или употреба на наркотични вещества или техни анализи, извършено от експерт химик при НТЛ ОД на МВР - С. - в изпратените за изследване проби кръв, взети от лицето КР. М. Т. не се е доказало наличие на етилов алкохол в кръвта.

Видно от протокол № 9/10.01.2020 г. за химическа експертиза за химическо определение концентрацията на алкохол и/или употреба на наркотични вещества или техни анализи, извършено от експерт химик при НТЛ ОД на МВР - С. - в изпратените за изследване проби кръв, взети от лицето Алекси Русев Алексиев не се е доказало наличие на етилов алкохол в кръвта.

От заключението по назначената съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза № И-2535/12.03.2020г., изготвено от вещи лица от специализираната Химикотоксикологична лаборатория към ВМА - гр. София въз основа на извършените изследвания на предоставената кръвна проба от трупа на лицето М.И.Т. се установява следното:

- наличие на алкохол /етанол/ в кръв с концентрация 1.28 ± 0.034 g/L;
- наличие на лекарствен продукт от групата на бензодиазепините -дiazepam - Списък III /Рискови вещества/ на Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП;
- Метаболит на лекарствено вещество атракуриум.

Според вещите лица установената концентрация на алкохол (етанол) в кръв (1.28 ± 0.034 g/L) съгласно таблицата на DUBOWSKI (2006) за фазите на остро алкохолно повлияване/интоксикация се отнася към фаза на Възбуда, характеризираща се с емоционална нестабилност; загуба на критична преценка; повлияване на възприятието, паметта и разбирането; понижен сензорен отговор; повишено реакционно време; намалена зрителна острота и периферно зрение; промени в акомодацията; сензорно-моторна неkoordinираност; нарушено равновесие; завалена реч; повръщане; сънливост.

Експертите заключават, че diazepam е дългодействащ бензодиазепин с антиконвулсантно, анксиолитично, седативно и мускулно-релаксиращо действие. Потиска симптомите на тревожност, безпокойство и напрежение. Лекарственото вещество diazepam може да бъде приложено от екипа на ЦСМП или в Спешно отделение, но поради липса на информация, вещите лица не се ангажират с произхода на наркотичното вещество, т.е. дали е употребено предварително или е с ятрогенен характер. Намереният diazepam е приложен в сравнително кратък период от време преди вземане на кръвната проба (средно 2-6 часа), тъй като липсват метаболити в изследваните биологични проби. Лауданозин е метаболит на атракуриум, който е лекарствено вещество, прилагано в болнични условия като миорелаксант при реанимационни дейности, поради което произходът му се отнася като ятрогенен в настоящия случай и няма съдебно-токсикологично значение за целите на експертизата.

От заключението по назначената съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза № И-2537/12.03.2020г., изготвено от вещи лица от специализираната Химикотоксикологична лаборатория към ВМА - гр. София въз основа на извършените изследвания на предоставената кръвна проба от трупа на лицето Н.В. Х. се установява, че в кръвта му няма наличие на наркотични вещества.

От заключението по назначената съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза № И-2538/12.03.2020г., изготвено от вещи лица от специализираната Химикотоксикологична лаборатория към ВМА - гр. София въз основа на извършените изследвания на предоставените биологични проби от кръв и урина на лицето Алекси Русев Алексиев се установява, че кръвта му няма наличие на наркотични вещества. Експертите поясняват, че положителният тест за тетрахидроканабинол/ метаболити в пробата урина на изследваното лице на база на отрицателния резултат от доказателствения анализ за наличие на тетрахидроканабинол/ метаболити в кръвната проба предполага възможна употреба на наркотично вещество тетрахидроканабинол (THC) от изследваното лице, която да е била в период по-голям от 24-36 часа спрямо момента на вземане на биологичните проби, както и възможна употреба на продукт, съдържащ ниско количество THC или прием на малко количество (напр. 1-2 всмуквания от цигара с по-ниско съдържание на THC). В този смисъл, към момента на медицинското изследване и вземането на кръвната проба не може да се обективизира употреба на наркотично вещество тетрахидроканабинол със съдебно-токсикологична значимост.

От заключението по назначената съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза № И-2536/12.03.2020г., изготвено от вещи лица от специализираната Химикотоксикологична лаборатория към ВМА - гр. София въз основа на извършените изследвания на представените биологични проби от кръв и урина, взети от лицето КР. М. Т. се установява, че в кръвта и урината му няма наличие на наркотични вещества.

Фактическата обстановка, такава каквато е възприета от съда се покрива с изложеното в обстоятелствената част на обвинителния акт и същата не се оспорва от страните.

С оглед на разпоредбата на чл.373 ал.3 от НПК съдът прие за установени изложените обстоятелства, като се позова на направеното самопризнание от страна на подсъдимия и на доказателствата събрани в досъдебното производство, които го подкрепят.

Така описаното непосредствено по-горе като фактическа обстановка настоящият съд прие за установено по несъмнен и безспорен начин, в резултат на извършения от съда внимателен и подробен анализ на всички събрани и проверени в хода на проведеното съкратено съдебно следствие доказателства и доказателствени средства, съответно преценени както поотделно, така и в съвкупността си - обясненията на подсъдимия К.Т., депозирани в досъдебното производство; показанията на свидетелите А.А., Красимира Илиева, Ц.Д., К.Р., М.В., И.И., С.С., М.Х., А.Х., З.Б., Я.Х. и Т.Н., , депозирани в досъдебното производство; заключенията на вещите лица по съдебномедицинските, химическите, химико-токсикологичните и авто-техническата експертизи, изготвени в досъдебното производство; писмените доказателствени материали – протокол за оглед на ПТП с фотоалбум ; справки за съдимост; характеристична справка; декларации за семейно и материално положение и имотно състояние; договор за покупко-продажба на МПС; приемо-предавателен протокол № 281; писмена кореспонденция със сектор „ПП“ при ОД на МВР - С.; кореспонденция и документи от МБАЛ "Д-р Ив. Селимински" - С.; кореспонденция и документи от Община Я.; кореспонденция и документи от „БДЖ ПП“ ЕООД, ИА "ЖА", ДП „НКЖИ“; молби с приложения и пълномощни от адвокатски дружества, повереници и пълномощници на страни по делото писма, постановления,

кореспонденция на Окръжна прокуратура - С./РУ на МВР – С.; удостоверения за наследници; справки за лица от НБД „Население“.

Съдът обсъди обясненията на подс. К.Т., изхождайки от обстоятелството, че наред с качеството си на доказателствено средство като всички останали доказателствени средства, тези обяснения представляват и основно средство за защита на подсъдимия, още повече, че той е в най-голяма степен заинтересуван от изхода на делото, а и не носи наказателна отговорност в случай, че изнесе факти, които не отговарят на действителността. В досъдебното производство подсъдимият е депозирал съвсем кратки обяснения при първоначалното и окончателното си привличане в качеството на обвиняем, заявявайки, че разбира обвинението, но желае да се възползва от правото си да не дава обяснения. Следователно подсъдимият е упражнил свое основно право на защита регламентирано в разпоредбата на чл.55 ал.1 от НПК и в този смисъл отказът да даде обяснения в никакъв случай не може и не следва да се преценява в негова вреда. От друга страна, обаче, липсата на депозирани от страна на подсъдимия обяснения по повод на повдигнатото и поддържано против него обвинение прави несъстоятелна тезата за оказано съдействие в хода на наказателното производство и в частност за негов принос при изясняването на обстоятелствата по делото и за разкриване на обективната истина. Освен това, по този начин се оказват неоснователни и твърденията на защитниците на подсъдимия за наличие на такова поведение на някои от пострадалите в управлението от подсъдимия автомобил непосредствено преди произшествието, което поведение да го е провокирало респ. мотивирало да допусне нарушение на правилата за движение и в частност да предприеме преминаване през ж.п. прелеза при спуснати бариери, при включени светлинен и звуков сигнал и при приближаващ се влак. Доколкото подсъдимият не е депозирал никакви обяснения, тези твърдения на защитата /а и на самия подсъдим при упражняване на правото му на защита/ се явяват напълно недоказани.

В съдебната фаза подсъдимият прави признание по реда на чл.371 т.2 от НПК на фактите съдържащи се в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът намира, че следва да се кредитират изцяло показанията на разпитаните по делото свидетели, тъй като същите са последователни и непротиворечиви, макар и в различна степен същите са относими към предмета на доказване и допринасят за изясняването на определени обстоятелства от него.

От особено важно значение са показанията на свид. А.А., който е пътувал в автомобила управляван от подсъдимия и непосредствено е възприел случилото се вкл. обстановката в автомобила и поведението на самия подсъдим и на останалите пътници непосредствено преди и по време на произшествието. Този свидетел е разпитван два пъти вкл. и пред съдия. Неговите показания са подробни, последователни и непротиворечиви, поради което съдът им дава вяра. Според този свидетел пътуването е било спокойно и нормално, като подсъдимият е следял пътя и нищо не е отвличало вниманието му, като единствено е пушил цигара, докато е управлявал автомобила. Свидетелят и при двата си разпита заявява, че не е имало силно пусната музика, а напротив – звучала е тиха /набожна според свидетеля/ песен. В показанията на този свидетел липсват твърдения за поведение от страна на някой от пътниците в автомобила, което по какъвто и да било начин да е пречило на подсъдимия при управлението, като в тази връзка само се сочи, че подсъдимият и пострадалият М.Т. се шегували помежду си. Категорично липсва твърдение някой от пътниците да е провокирал, подбудил или подтикнал по какъвто и да било начин подсъдимия да предприеме преминаването през ж.п. прелеза при спуснати бариери. Напротив, според заявеното от свид. Алексиев, на пътя не е имало други автомобили или някакво препятствие, които да попречат на подсъдимия да види, че бариерите са спуснати, а самият подсъдим е възприел съвсем ясно това обстоятелство, изкоментирал го е с думите „Ей, тези бариери пак са спуснати“ и е предприел пресичането

на прелеза. Свидетелят твърди, че не само не е имало настояване от страна на някой от пътниците подсъдимия да мине през прелеза при спуснатите бариери, но самият свидетел изрично го е предупредил и е изразил несъгласие с тези действия с думите: „Какво правиш, влакът идва“. От показанията на този свидетел по несъмнен начин се установява както факта, че бариерите на ж.п. прелеза са били спуснати и е светел червен светофар, така и обстоятелството, че се е виждал приближаващия влак. Установява се и обстоятелството, че и при пътуването преди това от гр.Я. до с.С. подсъдимият също е преминал през ж.п. прелеза при спуснати бариери. С оглед на изложеното, очевидно е, че показанията на този свидетел имат съществено значение за изясняването на много важни обстоятелства включени в предмета на доказване, както и при преценката за основателност на част от наведените от защитата на подсъдимия и самия подсъдим доводи, предназначени за облекчаване на наказателната му отговорност.

Съдът намира, че следва да се кредитират и показанията на свид. Красимира Илиева – стрелочник-прелезопазач на ж.п.гара с.Желю войвода, общ.С.. Показанията на тази свидетелка също са подробни, последователни и непротиворечи. Те допринасят за изясняването на съществени обстоятелства от предмета на доказване по делото вкл. механизма на възникване на произшествието. Свидетелката е възприела лично и непосредствено движението на влака и автомобила, управляван от подсъдимия вкл. и навлизането на същия в ж.п. прелеза, както и последвалия удар между двете превозни средства.

От съществено значение са и показанията депозираните от свидетелите Ц.Д. и К.Р. – локомотивен машинист и помощник локомотивен машинист на пътническият влак, с който се е сблъскал автомобила, управляван от подсъдимия. Техните показания също са подробни, последователни и непротиворечиви, допринасящи в много голяма степен за изясняването на важни обстоятелства от предмета на доказване по делото, поради което същите следва да бъдат кредитирани напълно. Те са възприели непосредствено и лично как управлението от подсъдимия автомобил се е приближавало към ж.п. прелеза без да намали скоростта и да спре, при които те са подали непрекъснат звуков сигнал „Внимание“, след което е била задействана екстремната спирачка за бързо спиране. Възприели са и как автомобилът е продължил да се движи, преминал е в насрещната лента за движение непосредствено преди прелеза за да заобиколи спуснатата бариера и е предприел пресичане на прелеза, след което е последвал удар между двете превозни средства.

От значение за изясняване на съществени обстоятелства по делото са и показанията на свидетелите М.В. и И.И.. Милен Кунев – младши автоконтрольори в сектор ПП при ОД на МВР - С.. Тези свидетели са посетили мястото на произшествието и депозират твърдения относно обстановката, която са заварили на мястото на произшествието, състоянието и поведението на част от пострадалите, локомотивните машинисти и водача, извършената проверка за наличие на алкохол и отчетените в тази връзка резултати. Предвид изложеното показанията на тези свидетели следва да се кредитират.

Няма пречка да се даде вяра и на показанията на останалите свидетели – С.С., М.Х., А.Х., З.Б., Я.Х. и Т.Н., макар същите да не са пряко свързани с механизма на възникване и протичане на ПТП, доколкото посочените лица близки на пострадалите и не са очевидци на произшествието, нито депозират твърдения в тази връзка.

Съдът кредитира напълно и заключенията на вещите лица по съдебномедицинските, химическите, химико-токсикологичните и авто-техническата експертизи. Тези заключения са подробни, пълни, обосновани и не пораждаат никакво съмнение по отношение на правилността им. Не само, че не са оспорени от страните, но в действителност те в много голяма степен допринасят за изясняването на съществени

обстоятелства включени в предмета на доказване - механизма на причинените увреждания и причината за смъртта респ. характера на телесните увреждания на пострадалите; причините за възникването на ПТП и механизма на неговото протичане вкл. техническите причини за това; липсата на алкохол и наркотични вещества в кръвта и урината на подсъдимия. Заклученията са депозираны от компетентни вещи лица, в чиято добросъвестност и професионални знания съдът няма никакви основания да се съмнява. В частност от особено важно значение е заключението на вещото лице по авто-техническата експертиза както за изясняване на най-съществените обстоятелства от предмета на доказване по делото, така и с оглед преценката на достоверността на обясненията на подсъдимия, респ. направеното от него признание по реда на чл.371 т.2 от НПК на фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът намира, че следва да се кредитират писмените доказателствени материали, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.283 от НПК. Протоколите за съответните следствени действия са изготвени в съответствие както с общите изисквания на чл.100 и сл. от НПК, така и на специалните изисквания за конкретното процесуално действие и следователно са годни доказателствени средства по отношение на извършеното по време и установено чрез тези действия. Освен това, тези доказателствени материали не се оспорват от страните.

Страните в хода на съкратеното съдебно следствие изрично заявиха, че не оспорват доказателствените материали.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на обсъдените и коментирани доказателствени материали, настоящият съд направи следните правни изводи:

С деянието си, описано подробно по-горе, от обективна и субективна страна подсъдимият КР. М. Т. е осъществил признаците на състава на престъплението по чл.343 ал.3 б."б" предл.2 вр.чл.342 ал.1 от НК, като на 09.01.2020г. на път III-5305 - на ж.п. прелез в с.Желю войвода, общ.С., при управление на МПС - л.а. Фолксваген Шаран с рег. № К ***** АТ, нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в чл.20 ал.1 от ЗДвП - "Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват."; чл.51 ал.1 от ЗДвП - "Всеки участник в движението трябва да проявява особено внимание при приближаване към железопътен прелез и преминаване през него."; чл.52 от ЗДвП - "На участниците в движението е забранено да преминават през железопътен прелез: т.1 предл. 1 - при спуснати бариери, независимо дали от съответното за това устройство се подават светлинни или звукови сигнали, забраняващи навлизането в прелеза; т.2 - при мигаща червена светлина на светофара или включена звукова сигнализация, независимо от положението на бариерите."; чл.53 ал.1 от ЗДвП - "Преди да премине през железопътния прелез, всеки участник в движението е длъжен, независимо от състоянието на бариерите, на светлинната и на звуковата сигнализация, да се убеди, че към прелеза не се приближава релсово превозно средство и че преминаването през прелеза е безопасно.", като по непредпазливост причинил смъртта на пътуващите в лекия автомобил Н.В. Х., ЕГН *****, М.И.Т., ЕГН ***** и В.М. Х. ЕГН *****, като случаят е особено тежък.

От обективна страна и с оглед на приетото за установено от фактическа страна е несъмнено, че подсъдимият е управлявал автомобил на посочените по-горе дата и място и е допуснал посочените по-горе нарушения на правилата за движение по пътищата, регламентирани в ЗДвП, които са довели до настъпването на престъпния резултат и са в причинна връзка с него.

Чрез своите обективни действия подс. К.Т. е нарушил конкретните правила - норми на закона, посочени по-горе, като фактически при управлението на посоченото МПС е допуснал неговото движение и навлизане в опасната зона за спиране на влаковата

композиция, в зоната на охраняем и сигнализиран ж.п. прелез.

Технически правилно е било подсъдимият с управлението от него автомобил да предприеме намаляване на скоростта на движение, да предприеме спиране преди спуснатите бариери, както и да пропусне влаковата композиция и едва след това да предприеме пресичането на ж.п. прелеза, когато звуковата и светлинна сигнализация разрешават това и електрическата бариера да е била във вдигнато положение.

Всичко посочено води до несъмнения извод, че водачът на посоченото моторно превозно средство е имал техническата възможност да намали скоростта на достатъчно голямо разстояние и спре, за да предотврати настъпването на транспортното произшествие, преди да премине покрай спуснатите бариери и да настъпи удар с приближаващия влак.

Безспорно е, че подсъдимият Т. при управлението на автомобила е допуснал нарушение на правилата за движение именно по посочените текстове от Закона за движение по пътищата.

Нормата на чл.20 ал.1 от ЗДвП задължава водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

Според разпоредбата на чл.51 ал.1 от ЗДвП всеки участник в движението е длъжен да проявява особено внимание при приближаване към железопътен прелез и преминаване през него.

Нормата на чл.52 от ЗДвП предвижда забрана на участниците в движението да преминават през железопътен прелез, а именно:

- според т.1 предл. 1 - при спуснати бариери, независимо дали от съответното за това устройство се подават светлинни или звукови сигнали, забраняващи навлизането в прелеза;

- според т.2 - при мигаща червена светлина на светофара или включена звукова сигнализация, независимо от положението на бариерите.

Разпоредбата на чл.53 ал.1 от ЗДвП регламентира конкретните задължения за всеки участник в движението преди да премине през железопътния прелез - независимо от състоянието на бариерите, на светлинната и на звуковата сигнализация, е длъжен да се убеди, че към прелеза не се приближава релсово превозно средство и че преминаването през прелеза е безопасно.

По делото е установено по несъмнен и категоричен начин, че пътнотранспортното произшествие и причинените в резултат от него телесни увреждания и впоследствие смърт на тримата пострадали са пряка последица от допуснатите от страна на подс. К.Т. нарушения на цитираните по-горе правила за движение от ЗДвП.

По отношение на характера на причинените телесни увреждания, механизма на получаването им и причината за смъртта на пострадалите, по делото не се спори въобще и е несъмнено, че описаните от вещото лице по съдебномедицинските експертизи телесни увреждания в резултат на ПТП, вследствие на което тримата пострадали са починали, както и че е налице пряка и непосредствена връзка между нарушаването на правилата за движение, възникването на ПТП респ. последиците от него - нараняванията и настъпването на смъртта на пострадалите.

Няма никакво съмнение и по отношение на наличието на квалифициращото обстоятелство по чл.343 ал.3 от НК – от деянието е настъпила смъртта на повече от едно лице – в конкретния случай това са пострадалите Н.В. Х., ЕГН *****, М.И.Т., ЕГН ***** и В.М. Х. ЕГН *****.

С оглед на приетото за установено от фактическа страна, няма съмнение и относно

обстоятелството, че подсъдимият не е оказвал помощ на пострадалите вкл. и поради това, че и самият той е получил увреждания и физически не е могъл да го стори. Освен това, на практика доколкото смъртта пострадалите е била неминуема, оказването на помощ е било невъзможно и би било безрезултатно. Впрочем, в конкретния случай и с оглед на наличието на коментираното по-горе квалифициращо обстоятелство по чл.343 ал.3 от НК, дори действително подсъдимият да беше направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалите, това не би довело до промяна на правната квалификация на извършеното деяние т.е. деянието му не би могло да бъде квалифицирано по някоя от хипотезите на чл.343а от НК.

Съдът намира, че деянието на подсъдимия следва да се квалифицира като особено тежък случай и това произтича преди всичко от факта, че в резултат на причиненото пътнотранспортно произшествие са настъпили изключително тежки вредни последици, изразяващи се в това, че са загинали трима души - мъже, в работоспособна възраст. Само по себе си това обстоятелство – причиняването на смъртта на три лица в значителна степен допринася за определението на деянието като такова с изключително висока степен на обществена опасност. В тази връзка следва да се има предвид, че тези лица по никакъв начин не са допринесли с поведението си за възникването на произшествието и за резултата от него. Както вече беше посочено по-горе, с поведението си те не са провокирали, подбудили или подтикнали подсъдимия за втори път в рамките на съвсем кратко време да наруши драстично особено съществени правила за движението по пътищата и в частност да премине с управлявания от него автомобил през охраняем ж.п. прелез, при спуснати бариери, при включена звукова и светлинна сигнализация и при приближаващ се към прелеза влак. Нарушаването на тези няколко съществени и особено сериозни правила за движение /което нарушаване почти винаги води до изключително тежки последици/ обосновава извод за много висока степен на обществена опасност на извършеното от подсъдимия, още повече, че той очевидно има склонност да извършва точно такива нарушения. В този смисъл е и безспорно установеният факт, че и при пътуването от гр.Я. за с.С. по-малко от час преди това той отново е преминал през ж.п. прелеза при спуснати бариери т.е. при изрична забрана да се преминава.

В подкрепа на квалификацията на извършеното от подсъдимия конкретно деяние като такова представляващо особено тежък случай следва да се има предвид и обстоятелството, че в автомобила е пътувало и още едно лице – свид. А.А., което по чиста случайност и единствено благодарение на съдбата не е пострадало, а е било напълно възможно при удара между автомобила и влаковата композиция.

Следва да се отчете и това, че при произшествието е настъпил удар между управлявания от подсъдимия автомобил и пътнически влак т.е. в резултат на това произшествие влакът би могъл да дерайлира и да има много повече пострадали измежду лицата, които са се намирали във влаковата композиция.

С оглед на така изложеното няма съмнение, че предвид настъпилите изключително тежки вредни последици, същите изпълват съдържанието на разпоредбата на чл.93 т.8 от НК за „особено тежък случай" на деянието осъществено от подсъдимия.

От субективна страна деянието на подсъдимия е извършено по непредпазливост, под формата на самонадеяност. Подсъдимият макар да не е целял пряко, но е предвиждал настъпването на общественоопасните последици - евентуалното възникване на произшествието с приближаващия ж.п. състав, като същевременно е мислил да ги предотврати - чрез ускоряване движението на автомобила, който управлявал и нерегламентираното преминаване на същия през ж.п. прелеза, преди преминаването на ж.п. състава и евентуалния сблъсък с него.

Настоящият съд споделя голяма част от доводите на повереника на частните обвинители Л.. ИВ. ОГН. и В. Л.. ОГН. /В. М.а Т./, чрез нейната майка и законен

представител Л.. ИВ. ОГН. относно формата на вината, според който в конкретния случай тя действително граничи с евентуален умисъл. Тези обстоятелства характеризиращи психичното отношение на подсъдимия в конкретния случай по отношение на общественотоопасните последици от деянието му също допринасят за направения и обоснован по-горе извод касаещ квалифицирането на деянието като такова по чл.93 т.8 от НК.

Като причини и условия за извършване на престъплението съдът преценява проявеното от страна на подсъдимия незачитане на основни правила за движение, регламентиращи преминаването през ж.п. прелез.

Съставомерността на деянието на подсъдимия т.е. обстоятелството, че той е извършил посоченото престъпление и правната му квалификация не се оспорва от страните по делото.

При определянето на вида и размера на наказанията, което следва да бъдат наложени на подсъдимия за извършеното от него престъпление, съдът се съобразява с предвиденото в съответната разпоредба на общата част на НК като вид и размер на санкцията за този вид престъпления /със задължителното приложение на чл.58а от НК с оглед на разпоредбата на чл.373 ал.2 от НПК/, отчете степента на обществената опасност както на дееца, така и на всяко негово деяние, взе предвид подбудите мотивирали подсъдимия да извърши конкретното престъпление, прецени и всички останали обстоятелства влияещи върху размера на отговорността и съответно спазва изискванията визирани в разпоредбата на чл.36 от НК относно постигането на целите на наказанието.

Съдът отчете обстоятелството, че предвид зачестилите напоследък транспортни произшествия вкл. и с човешки жертви, в резултат на което годишно в страната загиват повече хора отколкото при някои дълготрайни военни конфликти, принципно този вид деяния са с повишена степен на обществена опасност, което от своя страна обуславя необходимостта от по-строга наказателна политика като един факторите за ограничаването на тази неблагоприятна тенденция.

Съдът прецени, че степента на обществената опасност на дееца, а и на извършеното от него деяние, в конкретния случай е изключително завишена, отчитайки обстоятелството, че подс. К.Т. е многократно бил санкциониран по административен ред за допуснати сериозни нарушения на правилата за движение по ЗДвП, което е видно от приложените по делото писмени доказателства и в частност справка от КАТ за водач/нарушител, както и че е многократно осъждан.

В тази връзка се констатира многобройни отегчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, които предвид разпоредбата на чл.56 от НК са различни от обстоятелствата обосноваващи квалификацията на деянието като особено тежък случай.

От справките за съдимост е видно, че подсъдимият е със силно обременено съдебно минало. Преди деянието предмет на настоящото наказателно производство той е осъждан многократно за извършени умишлени престъпления от общ характер както и за престъпления с правна квалификация по чл.343а ал.1 б."а" предл. 2 вр. чл.343 ал.1 б."б" вр. чл.342 ал.1 и и по чл.343в ал.1 от НК. По част от тези осъждания той е търпял и наказание лишаване от свобода ефективно, а за престъпленията по чл.343а и чл.343в от НК му е било налагано и наказание лишаване от право да управлява МПС. Тези наказания, очевидно, по никакъв начин не са въздействали спрямо подсъдимия предупредително, превантивно и възпитателно т.е. и след тяхното изтърпяване той е продължил да върши престъпления.

От втора справка за съдимост /с дата 10.02.2021г./ е видно, че с присъда № 42/05.06.2020г. постановена по нохд № 84/2020г. на Окръжен съд – Я., в сила от 03.10.2020г., подс. К.Т. е осъден за деяние по чл.343 ал.1 б."в" вр.чл.342 ал.1 вр.чл.54 и

чл.58а ал.1 от НК, извършено на 11.04.2019г. – на две години лишаване от свобода при първоначален общ режим, както и на лишаване от право да управлява МПС за срок от три години. Следователно подсъдимият е извършил престъпление по чл.343 от НК, изразяващо се в причиняването на смърт на лице при управление на МПС и само няколко месеца по-късно извършва престъплението предмет на настоящото наказателно производство. Вярно е, че към датата на извършване на настоящото престъпление той е не е бил осъден с влязла в сила присъда за предходното престъпление, но е факт, че за това престъпление впоследствие той е бил осъден и към датата на постановяване на настоящата присъда предходната присъда е влязла в сила.

От справката за вода/нарушител се установява по несъмнен начин, че подсъдимият е изключително недисциплиниран водач, доколкото същият е бил наказван 8 пъти с наказателни постановления и 36 пъти с фиш. Спрямо него има издадени 11 бр. актове за установяване на административни нарушения, послужили за издаване на наказателни постановления и по отношение на същия са били налагани и 3 принудителни административни мерки по ЗДвП.

Според настоящия съд не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства.

Направеното самопризнание по реда на чл.371 т.2 от НПК не следва да се преценява като такова обстоятелство, тъй като същото е взето предвид и е основание за намаляване на определеното му наказание лишаване от свобода с една трета по реда на чл.58а ал.1 от НК. В тази връзка съдът констатира, че не е налице такова процесуално поведение от страна на подсъдимия, което да е допринесло за разкриването на обективната истина, доколкото в досъдебното производство той не е дал обяснения и в този смисъл поведението не може да бъде отчетено като смекчаващо отговорността му обстоятелство. В никакъв случай не може да се приеме, че се касае за искрено и чистосърдечно самопризнание, тъй като очевидно такова не е налице. Не е налице и разкаяние, предвид заявеното от подсъдимия пред съда в правото му на защита, че част от пътуващите в автомобила са му пречили по време на управлението, като едва ли не са го мотивирали да премине през прелеза. Безспорно е налице стремеж за оправдаване и омаловажаване на стореното, както и опит част от отговорността да бъде прехвърлена на други лица. В този смисъл тази позиция на подсъдимия не може да квалифицирана по никакъв начин като проява на искрено разкаяние и съжаление. Впрочем, тази теза категорично не е доказателствено подкрепена, доколкото единствените доказателствени източници относно тези обстоятелства/т.е. какво се е случвало в автомобила непосредствено преди произшествието/ са показанията на свид. А.А. и в тях по никакъв начин не се съдържат твърдения за такова поведение на пътниците спрямо водача, което да му е пречело да управлява автомобила, камо ли да го е мотивирало да предприеме преминаването през ж.п. прелеза при спуснати бариери.

При това положение съдът прецени, че на подсъдимия следва да се определи наказание лишаване от свобода при значителен превес на отегчаващите спрямо смекчаващите отговорността му обстоятелства, а именно в размер между средния и максималния, предвиден в разпоредбата на чл.343 ал.3 б. "б" предл.2 от НК.

В този смисъл съдът стигна до извода, че на подс. К.Т. следва да се определи наказание лишаване от свобода в размер на петнадесет години.

Съдът отчете липсата на смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, но отчете и че са налице и многобройни такива, които да отегчават положението му, поради което стигна до извода, че не са налице законовите предпоставки за опреД.е на наказанието при условията на чл.55 от НК.

Опреде.ето на наказание в по-нисък размер вкл. под предвидения в закона минимум в конкретния случай би било проява на прекомерно и неоправдана

снизходителност т.е. не би съответствало на степента на обществената опасност както на конкретното деяние /свързано с допускане на изключително сериозни нарушения на правилата за движение/, така и на степента на обществената опасност на този вид деяния по-принцип, което налага необходимостта от провеждането на една по-строга наказателна политика.

Неоснователни са както искането на защитата на подсъдимия за налагане на наказание в минимален размер, така и наведените в тази връзка аргументи.

Последните са свързани най-вече с обстоятелството, че подсъдимият е направил признание по реда на чл.371 т.2 от НПК на фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е изразил съгласие да се събират доказателства относно тези факти. Както вече беше посочено по-горе, това признание не следва да се преценява като такова обстоятелство, обосноваващо извод за смекчаване на отговорността на подсъдимия, тъй като то е формално и като последица от същото е протичането на производството по реда на Глава 27-ма от НПК респ. приложението на разпоредбата на чл.58а ал.1 от НК и намаляване на размера на определеното наказание с една трета. Настоящият съд вече посочи, че не е налице действително и искрено самопризнание, което да е допринесло за разкриване на обективната истина, доколкото подсъдимия въобще не е давал обяснения по делото, нито пък е налице и чистосърдечно разкаяние за стореното, предвид стремежа му да се оневини или да омаловажи сериозността на деянието си с твърдения, че поведението на част от пътниците в автомобила го е мотивирало да предприеме пресичането на ж.п. прелеза.

Категорично са недоказани /с оглед показанията на единствения свидетел А.А./ и твърденията на подсъдимия и защитата му че пътуващите в автомобила на подсъдимия респ. част от тях са му пречели и това е способствало за настъпването на произшествието. Дори хипотетично да се приеме, че е имало такова поведение от страна на част от пътниците в автомобила, ако подсъдимият се е чувствал застрашен и че по този начин му се пречи, той е следвало да спре автомобила и да не го управлява докато бъде прекратено това поведение, а не да предприема пресичане на ж.п. прелеза при категорична и очевидна забрана за това. Каквото и поведение да са имали пътниците в автомобила, то по никакъв начин не оправдава, нито омаловажава стореното от подсъдимия – драстичното нарушаване на основни правила за движение, изразяващо се в преминаването през охраняем ж.п. прелез при изрична и категорична забрана за това.

Съгласно разпоредбата на чл.58а ал.1 от НК така определеният размер на наказанието лишаване от свобода от петнадесет години следва да се редуцира с една трета и на подсъдимия следва да се наложи наказание лишаване от свобода в размер на десет години.

Предвид размера на наложеното наказание лишаване от свобода /дори след редукцията му/ са налице формалните законови пречки за приложението на чл.66 от НК т.е. не може изпълнението му да бъде отложено за определен изпитателен срок и същото следва да бъде изтърпяно ефективно.

Съгласно разпоредбата на чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС следва да бъде определен първоначален общ режим на изтърпяване на наложеното наказание. Не са налице основанията по чл.57 ал.2 от ЗИНЗС за определ.е на по-тежък т.е. строг първоначален режим на изтърпяване на наказанието, тъй като подсъдимият не се е укривал в хода на наказателното производство.

Съгласно разпоредбата на чл.343г от НК на подс. КР. М. Т. следва да се наложи и наказанието лишаване от право да управлява МПС. Съдът прецени, че това наказание следва да се наложи за срок равен на срока на наказанието лишаване от свобода преди редукцията му по чл.58а ал.1 от НК, а именно за срок от петнадесет години.

Продължителността на това наказание също бе преценена с оглед на направените от съда констатации за степента на обществената опасност на извършеното от подсъдимия и необходимостта същият да бъде лишен от възможността отново да извърши такова престъпление за един по-продължителен период от време, като този период от време не може да бъде по-малък от размера на наказанието лишаване от свобода, предвид разпоредбата на чл.49 ал.2 от НК. В конкретния случай бе отчетено и обстоятелството, че подсъдимият е допуснал изключително сериозно нарушение на правилата за движение преминавайки през ж.п.прелез при наличие на очевидна забрана за това. Отчетен бе и факта, че подсъдимият вече е бил лишаван двукратно от право на управление МПС с присъди за деяния по чл.343а ал.1 и чл.343в ал.1 от НК съответно за срок от шест месеца и за срок от десет месеца и тези наказания очевидно не са изиграли ролята си да го поправи и превъзпита, както и да му попречи да върши други престъпления вкл. и такива по чл.343 от НК.

С оглед разпоредбата на чл.58а ал.5 от НК, не е предвидено размера на това наказание да се намалява с една трета т.е. недопустимо е редуцирането на размера на определеното наказание лишаване от право да се управлява МПС.

На основание чл.59 ал.4 от НК следва да се приспадне при изпълнение на наказанието лишаване от право да се управлява МПС времето, през което подсъдимият К.Т. е бил лишен от възможността да упражнява това право по реда на чл. 69а от НПК, а именно от 17.01.2020г. до привеждане в изпълнение на това наказание.

По преценката на съда, така наложените на подс. КР. М. Т. наказания като вид и размер и начин на изтърпяване в максимална степен отчитат обществената опасност на подсъдимия и на извършеното от него, както и наличните останали /коментирани подробно по-горе в настоящите мотиви/ обстоятелства влияещи върху размера на отговорността му и следователно максимално биха способствали за да се постигнат целите на наказанието предвидени в разпоредбата на чл.36 от НК - да се поправи и превъзпита осъденият към спазване законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и да му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

Подсъдимият КР. М. Т. следва да бъде осъден да заплати на частните обвинители направените от тях и претендирани разноски, както следва:

- да заплати на частния обвинител АНК. В. ХР. сумата от 1000 лв., представляваща направените в съдебното производство разноски за адвокатски хонорар;
- да заплати на частния обвинител АНК. В. ХР. сумата от 800 лв., представляваща направените в досъдебното производство разноски за адвокатски хонорар;
- да заплати на частния обвинител Я.. В. ХР. сумата от 800 лв., представляваща направените в досъдебното производство разноски за адвокатски хонорар;
- да заплати на частния обвинител С. Я.. ХР. сумата от 800 лв., представляваща направените в досъдебното производство разноски за адвокатски хонорар;
- да заплати на частните обвинители З. Я.. ХР. и Д. Я.. ХР., чрез тяхната майка и законен представител Я.. В. ХР. сумата от 800 лв., представляваща направените в досъдебното производство разноски за адвокатски хонорар;
- да заплати на частните обвинители М. Я.. ХР. и АС. Я.. ХР., чрез тяхната майка и законен представител Я.. В. ХР. сумата от 800 лв., представляваща направените в досъдебното производство разноски за адвокатски хонорар;
- да заплати на частните обвинители КР. М. ХР., ИВ. М. ХР. и Н. М. ХР. сумата от 1000 лв., представляваща направените по съдебното производство разноски за адвокатски хонорар.

С оглед на постановената осъдителна присъда и по правилата на процеса, подс. КР. М. Т. следва бъде осъден да заплати направените по делото разноси в полза на държавата по сметка на ОД на МВР - С. - общо в размер на сумата 2237,05 лв.

Вещественото доказателство - 1 брой кожена обшивка от волан на лек автомобил „Фолксваген Шаран” с рег.№ К ***** АТ, приобщена с протокол за оглед на пътнотранспортно произшествие - стикер ВД - В 6762, следва да се отнеме в полза на държавата и след влизането на присъдата в сила следва да се унищожи като вещ без стойност.

Вещественото доказателство - 1 брой МПС „Фолксваген Шаран” с рег.№ К ***** АТ /намиращ се на охраняем паркинг в КАТ - С., съгласно протокол за съхранението на автомобила/, след влизане на присъдата в сила следва да се върне на подсъдимия КР. М. Т..

Ръководен от изложеното, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

Мотивите към присъдата са изготвени на 30.06.2022 г.